

**АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „проф. Асен Диамандиев“ – ПЛОВДИВ**

ФАКУЛТЕТ „МУЗИКАЛЕН ФОЛКЛОР И ХОРЕОГРАФИЯ“

КАТЕДРА „ТЕОРИЯ НА ИЗКУСТВОТА“

УЧЕБНА ПРОГРАМА

по дисциплината

**ИСТОРИЯ НА ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО
ИЗКУСТВО IV**

Образователно-квалификационна степен: “Бакалавър”

Редовно обучение

ИЗГОТВИЛ:

(проф. д-р Галина Лардева)

АНОТАЦИЯ

История на изобразителното изкуство IV е избираема дисциплина за специалностите за специалностите Педагогика на обучението по изобразително изкуство, Дизайн на облеклото и Сценография. Изучава се през два семестъра (VII и VIII) от курса на обучение

в бакалавърска степен. Целта на курса е запознаването и натрупването на основни познания за етапите на развитие на процесите в историята на световното изобразително изкуство от средата на 19 век и техните основания, специфики, особености и по-важни представители – Батиньолска школа, импресионизъм, поантилизъм, постимпресионизъм, набизъм, символизъм, спецификата на стил сецесион в отделните държави: Франция, Австрия, Англия, Испания, Чехия, както и на авангардните движения от началото до средата на 20 век от епохата на модернизма – фовизъм, кубизъм, фовизъм, експресионизъм, дадаизъм, футуризм, руски авангард, сюрреализъм.

В осми семестър студентите се запознават с историята на българското изобразително изкуство, разглеждайки по-важните периоди и специфични особености в контекста на цялостното му развитие – от цивилизацията на траките до най-съвременните процеси от края на XX век. Важен елемент в курса е запознаването с индивидуалния творчески път на отделни ключови имена за историята на световното изобразително изкуство, както и индивидуалния творчески път на отделни ключови имена за историята на българското изобразително изкуство от изучаваните периоди. Обучението включва индивидуални задачи като курсови работи, разработени от студентите по определена тема, презентации, посещение на музейни художествени сбирки, кураторски проекти, тематични посещения на Отдел Изкуство към Народна библиотека Иван Вазов- Пловдив и други форми на практическо обучение.

ПРОГРАМА НА КОНТРОЛНИТЕ ПРОВЕРКИ

Оценката на студентите по дисциплината История на изобразителното изкуство се оформя въз основа на:

– две контролни проверки

Контролните проверки провеждат се в писмена форма на края на всеки семестър върху въпроси от учебния материал. Проверките целят да установят равнището на перманентна подготовка през семестъра, обема от натрупани знания, както и умението на студентите да правят взаимовръзки между отделните факти.

– една курсова работа

Курсовата работа се подготвя и съставя по обсъден с преподавателя проблем. Тя има за цел да провери до каква степен са усвоени специфичният научен език и научният стил, а също и да установи дали студентите се ориентират в пътищата на научно аргументиране, дали могат да поставят ясни и мотивирани тези.

– **устно изложение по изпитна програма** (от материал, изучен в пети и шести семестър)

Устният изпит има до голяма степен цел да се изразят знанията на студента, като се подредят и систематизират в тяхната цялост и комплексност, както и да се обобщят впечатленията на преподавателя за индивидуалната работа на всеки изпитан.

Студентите завършват обучението си в бакалавърска степен на Педагогика на обучението по изобразително изкуство с положен Държавен изпит по Методика и История на изобразителното изкуство. Конспектът по история на изобразителното изкуство включва цялата програма на обучение през периода първи/осми семестър.

КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ

Отлична и много добра оценка получават студентите, които:

- познават детайлно историята на развитие на различни техники във визуалните изкуства;
- познават различни артефакти в исторически план и се ориентират в основните характеристики на епохи, контексти и художествени стилове;
- определят правилно материалните, технологичните, композиционните и структурните елементи на художествените произведения;
- умеят да анализират и синтезират резултатите на своите наблюдения;
- правят връзки между различни художествени проявления в тяхната технологична, теоретична, обществена и светогледна настройка;
- разполагат изучавания материал в съответния социокултурен контекст;
- разбират същността на основните художествени сблъсъци и тяхното функциониране в социалния живот на изкуството;
- умеят да тълкуват и интерпретират особеностите на художественото произведение в съответствие с поставения проблем;
- умеят да се изказват ясно и аргументирано както в устно изказване, така и писмено, да формулират тези, да открояват специфичните проблеми;
- умеят да аргументират изложение и обобщение;

– умеят да използват пълноценно и коректно научни публикации по проблема (извън публикациите с характер на учебници), да открояват позицията в тях и въз основа на нея да формулират своята гледна точка;

– притежават висока езикова и дискуссионна култура и я развиват.

Решението за оценка между „отличен“ и „много добър“ е в зависимост от степента на усвоените и развитите знания и компетентности.

Добра и средна оценка получават студентите, които:

– познават историческото развитие на основни художествени техники или пък ги познават отчасти, във връзка с изпълнението на дадена конкретна задача;

– познават основни художествени явления (представители, произведения) или определени периоди на историческо развитие във връзка с изпълнението на конкретна задача или въз основа на конкретен интерес;

– разполагат със свод от фактологични натрупвания, който трябва да бъде достатъчен в бъдещата им работа на специалисти;

– успяват да следват логическата конструкция на поставените проблеми, но невинаги са в състояние да очертаят сами генезиса на даден проблем и да изградят работна хипотеза за неговото развитие;

– разбират същността на явленията и са в състояние да набележат основни принципи в тяхното формиране;

– правят връзки между развитието на отделни художествени техники, технологии и художествени явления, но тези връзки не са последователни или достатъчно мотивирани;

– разполагат с известни аналитични умения, но невинаги успяват да синтезират конкретните си наблюдения върху явленията и проблемите;

– познават отделни научни съчинения по изучаваните предмети, но тези съчинения се разполагат основно в жанровата разновидност на учебници и учебни помагала.

Решението за оценка между „добър“ и „среден“ е в зависимост от степента на усвоените и развитите знания и компетентности.

Етични норми

Всяка една част от изпитния комплекс предполага самостоятелна работа на студента. Всяка форма на несамостоятелност и плагиатство като преписване, заимстване, използване на чужди разработки; неспоменаване на цитиран източник и всяко друго некоректно цитиране, независимо

от това в кой изпитен компонент е допусната, се санкционира с анулиране на комплексния резултат от изпита.